

Борба

1962

16

МАИ
ВТОРНИК

ВЧЕРА В СОФИЯ БЕ ОТКРИТ ШЕСТИЯТ КОНГРЕС НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

Вчера заранта в зала „Универсиада“ в София, в присъствието на близо 1700 делегати от цялата страна, започна своята работа Шестият юбилеен конгрес на Отечественния фронт. На конгреса присъствуват и гости от 18 страни.

Възторжено, с бурни, дълго нестихващи ръкопляскания делегатите и гостите приветстваха членовете на деловия президиум, ръководителите на Партията и Правителството, членовете на Политбюро, начело с първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Тодор Живков, секретарят на БЗНС Георги Трайков и членове на Постояното присъствие на Съюза, председател на Националния съвет на Отечественния фронт Енчо Стайков, заместник-председателя и членове на борото на Националния съвет. Много сърдечно беше посрещната и съветската делегация, водена от председателя на Централното ръководство на дружеството за съветско-българска дружба академик Андрей Туполев и ръководителите на другите чуждестранни делегации.

Шестият конгрес на Отечественния фронт откри с кратко слово председателя на първото отечественофронтско правителство у нас, заместник-председателя на Националния съвет Кимон Георгиев. Той припомни, че преди 25 години, по инициатива на БКП, в лицето на безсмъртния Георги Димитров, у нас беше създаден Отечественният фронт, който сплоти всички патриотични и демократични сили в страната на решителна борба срещу монархо-фашизма и реакцията, в борбата за народна власт и демократично-обществено развитие. За 25 години Отечественният фронт извървя труден, но славен път. Под трицветното знаме БКП успя да обедини работниците, селяните и народната интелигенция — целия наш народ и да го поведе към нов живот.

Преди да започне деловата работа делегатите почетоха с еднотонно мълчание паметта на починалите членове на Националния съвет и Централната финансово-контролна комитет след Петия конгрес на Отечественния фронт.

Отчетния доклад на Националния съвет на Отечественния фронт прочете неговият председател другарят Енчо Стайков. В доклада се подчертава, че тази година е юбилейна за Отечественния фронт. Делът ни само два месеца от 17 юли, на който дата преди 25 години по инициатива на Георги Димитров беше образуван Отечественният фронт — събитие от изключително значение за нашия народ в

ПРЕД КОНГРЕСА НА КУЛТУРАТА За хората и музиката

Само няколко дни ни отделят от конгреса на културата у нас. По този повод Донка Александрова, председател на редакцията, посети системния хор при читалище „Надежда“ — Велико Търново с диригент Върбан Рангелов — делегат на конгреса.

Вечерта идва бавно откъм Трапезица. От люляковите клонки по златистата й манта дъхти упойващ мирис. Спокойните води на Янтра галовно се провираят между пръстите й, оросяват цветята по полите й. Тя е унесена от музиката, излетяла от малкото прозорче над реката...

В залата са женските партии на представителния хор при читалище „Надежда“. Репетицията започна както обикновено. Строги, приказващи към вниманието акорди по пианото. Тишината и очакващите очи дават началото на трудната, но приятна двучасова работа. Гласовете се извисяват, блискат се о тавана и излизат през отворения прозорец. Неспойните пръсти на диригента извличат тонове, моделират ги и извайват от тях неповторима хармония. Една трудна песня — „Жълтата перепелка“ на Любомир Пипков е усвоена.

Диригентът и хористите са доволни. „Първата крачка от хиляда и стотен път е направена“ — слякх още чувам тия думи на диригента Върбан Рангелов, казани ми преди малко. И тяхната правда се потвърждава с дългия път на подготовката за всеки нов концерт.

Искрата пламва през 1956 година, когато под диригентството на Стаю Касабов при читалището се събраха тридесетина хористи. През 1962 година за диригент идва Върбан Рангелов. Започва нов период в творческия път на хора. Числеността съставя все повече се увеличава, за да достигне днес 100 души. Всичко това позволи да се замени стила на работа. Хористите се отърват от старите самодийни навики и навлизат в рутината и изискването на професионалното изкуство. Не след дълго идеал и най-големият успех — награждаването на хора със сребърен медал на Втория републикански фестивал.

През сезона 1964 — 1965 година се поставя началото на традиционните пролетни концерти. Хорът гостува в целия окръг. Той беше първият великотърновски самодейен колектив, който излезе със самостоятелна програма в зала България. Три пъти участва и

за възпитанието на подрастващите в духа на героичните и славни традиции, в духа на героичното минало, славното настояще и светлото бъдеще събра на 11 май в салона на Дома на Народната армия — Велико Търново преподавателите от всички училища на града. Наред с младите, бяха дошли и учители с побелели коси, с много опит. В работата на конференцията участваха секретарите на Градския комитет на Партията — Димитър Петров и Николай Цонев.

В доклада си Иван Иванов, старши преподавател в Софийския университет задълбочено и с разбиране разгледа проблемите, които стоят пред педагозите, задълженията им към младите, към тези, които ще сменят родителите, ще застанат в първите редици в борбата за построяването на комунизма.

Докладчикът подчерта, че истински носители на патриотизъм са трудеците се. Социалистическият патриотизъм намира израз в чувството на национална гордост. Разгърнем ли страниците на нашата история, ще открием пред нас подвизите на Крум, Ивайло, Патриарх Евтимий, на Панаий Хилендарски, понесъл от село на село своята „История славяноболгарска“, на безстрашния апостол Васил Левски, Ботев, Дялото, на септемврийци, на борците против фашизма и капитализма, строителите на Ханнобаз и Димитровград, пионерите и ветераните на социализма — ето неизчерпаемия, вечно бликащ извор на българщината.

ГОРДЕЕМ СЕ С ТЕБЕ, БЪЛГАРИНО!

„В сегашната обстановка е особено важно да се засили патриотичното и интернационалистическото възпитание на народа, неговата любов към Родината и Партията, уважение към революционните традиции и славните дела, с които е богата нашата история.“

(Из резолюцията на Деветия конгрес на БКП)

ната, на любов към родното, на преклонение пред високо патриотичните дела на хилядите знайни и незнайни герои.

Колко национална гордост има в думите на великия си на България: „Много преди времето, когато германският император Карл V казал, че на немски той говори само с конете си, а гармански дворяни и образовани хора пишели само на латински и се срамували от немския език, във „варварска“ България апостолите Кирил и Методий бяха създали и разпространили древнобългарската писменост.“

Пред своята Родина синовно скланя глава патриархът на българската литература Иван Вазов: „Българ